



Kylän pääkatu päättyy pienelle aukiolle, jonka välittömänä jatkeena on kylän ykkösrauta. Sortumavaaran vuoksi jyrkänteiden alapuolella on kielletty kulku, uinti ja veneily.

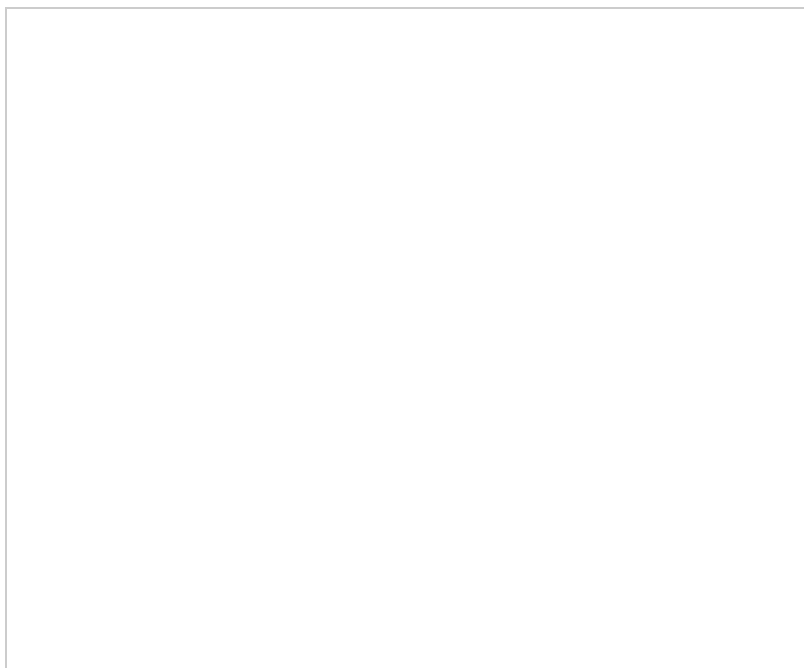
*

Carvoeiron kalastajakylästä kehkeytyi miellyttävä lomasoppi

14.4.2023 0.00

Vuorokaudet ympäri auki oleva ilmainen taidenäyttely lisäarvona auringolle, puhtaalle luonnolle ja syrjäisen lomakylän rennolle ilmapiirille.

Onko sellainen mahdollista? Kyllä vain, kun suuntaat Portugaliin Algarven aurinkorannikolle Carveiro-nimiseen entiseen kalastajakylään.



Sukelsin tuntemattomaan, kun lähdin Carvoeiroon karistamaan apartemento-majoitukseen kohdistuneita ennakkoluulojani. Algarvekin oli minulle vain pelkkä nimi matkailumoittelun seassa. Rohkenin matkalle, koska ehdotetun huoneiston isännöitsijänä toimii suomalainen **Sannamajja Carr**, omaa sukua Paananen. Paras tae majoituksen laadusta on aina ollut puskaradio, ja sellaiseksi se osoittautui tälläkin reissulla. Neljälle hengelle oli suuri olohuone, kaksi makuuhuonetta joilla omat suihkut, hyvin varustettu keittiö, kaksi auringonottoa, uima-allas, siivooja talon puolesta. Mitään ei puuttunut. Vaikka Sannamajjan hoitama Pedro-apartemento sijaitsi rinteessä vain muutaman portaikon päässä pääkadusta, hiljaisuus oli yllällistä. Aamulla herättiin kukkojen kieuntaan, ei liikenteen pauhuun.

Carvoeiron ikivanha kylä saa kiittää syntymästään maantieteellistä luonnonoikkua. Korkeatörmäinen ja rosoinen rannikko on pitkälti mairinnoisukelvoton. Mutta Carvoeiron kohdalla rantatörmä on haljennut pitkälle sisämaahan, ja näin muodostunut rotko on kuin luotu asutusta varten. Tonnikalan pyyntiveneet on ollut helppo vetää poukaman hiekkarannalle, ja tuo sama poukama on nyt Carvoeiron ykkösbiitsi. Kaupunkimainen keskusta on säilyttänyt vanhan leimansa kapeine katuineen ja kalkittuine taloineen. Sieltä löytyvät rotkon pohjalla kulkevilta kahdelta pääkadulta kaikki olennainen: pari elintarvikekauppaa, baarit ja pikku ravintolat, turisti-info, matkamuistokaupat ja posti. Matkailun lisääntyessä hotellit ja apartementot ovat levittäytyneet rinteitä ylös kylän yläpuolelle, ja sieltä myös löytyvät tasokkaimmat ravintolat. Inter Marche -marketti sijaitsee keskustasta parin kilometrin päässä, ja laadukkaampi mutta hieman kalliimpi Apolónia Supermarket taksimatkan päässä Lagoan kaupungissa. Kaikkea löytyy.

Yöllä pyydetty kala päättyy suoraan ravintolan keittiöön ja päivän listalle

Apartmentossa kukin neljästä asukkaasta sai valmistaa itselleen mieluisan aamiaisen ja aterioita varten käytiin yhteisesti ostoksilla. Karvalakkikuppiloissa käytiin nauttimassa välipalaa; hinta/laatusuhteessa edullisimpia olivat maukkaat, parin euron keitot. Täysin älytöntä oli sortua leivitettyihin, uppoistetuihin mustekalarenkaisiin. Niiden ja annokseen kuuluvien ranskanperunoiden makuero oli olematon. Kyseistä "gourmeta" on pakko pitää listalla, koska Carvoeiro on brittien erityisessä suosiossa. Jos ravintolan listalla oli päivän kala, niin se saattoi olla mitä hyvänsä edellisenä yönä kalastajien pyytämää. Siis ainakin tuoretta. Asiakkaalle tuotiin valittavaksi erikokoisia yksilöitä, ja hinta määräytyi painon mukaan. Aina tuntui olevan tarjolla sikäläistä lahnansukuista. Grillatut sardiinit olivat varma valinta. Kerran kokeilin miekkakalaa. Annos oli valtava ja salaatti maukas ja monipuolinen. Sikäläinen kahvilakulttuuri on aivan oma lukunsa. Tulimme iloisesti hepnaadilla hakatuksi, kun kahvilakonditoria Fabrica Velhan tarjoilija toi laskun. Cafe latte, tuplaexpresso, capuccino ja kolme pikku leivosta yhteensä 5,65 €. Kyllä vaan, ei tuossa ole kirjoitusvirhettä. Mitä saa Helsingissä samalla summalla? Korkeintaan cafe latten ja leipätehtaan kuivan nisusen, jos sitäkään. Sannamajjan suosituksista suuntasimme Fabrica Velhasta läheiselle kirpputorille. Ei kannata sortua turistikadun kiinalaiseen globaalikrääsään, lomagarderobi kannattaa täydentää kirpparilla.

Carvoeiorossa ei mafia hämmennä matkailubisneksen ympäröitä



Apartmenton parvekkeelta näkymä Carvoeiron keskustaan. Valkoisissa torneissa on kierreportaat huoneiston ylemmille aurinkoterasseille. Etäällä mainingin vaahtopää lyö kalliohalkeamaan syntyneelle biitsille. *



Runsaat 15 vuotta sitten Sannamajja karisti Lontoon pörssipölyt ja asettui Atlantin raikkaalle rannalle isännöimään pariakymmentä apartementoa. Sesonkiaika on kiireinen, mutta palkintona on omistajien tyytyväisyys ja asiakkaiden kiitokset.



Rantatörmät ovat rosoisia. Patikointia on helpotettu satojen metrien pituisilla kävelysilloilla. *

Viidakkorumpu oli ollut oikeassa apartementon suhteen, ja Carvoeiroonkin porukkamme mieltä. Sannamajja perustelkoon itse, miksi entiseen kalastajakylään kannattaa tulla: -Ensinnäkin Portugali sinänsä on matkailijan kannalta yksi Euroopan turvallisimmista maista. Ei meillä mafia määräile matkailua, hän aloitti. -Carvoeiron vesi, ilma ja rannat ovat puhtaita ja ruoka paikallista. Aurinkoisia päiviä vuodessa meillä on noin 300, eikä Atlantin rannalla ole niin hioistavaa kuin Välimeren äärellä. Turisti saa osakseen ystävällisyyttä ja palvelualltiutta. (Tosi on. Latojan huomautus). Näin jutteli Sannamajja. Hän oli työskennellyt Lontoon pörssi maailmassa viisi vuotta, kun saapui syksyllä 2000 Carvoeiroon ja aloitti seuraavana vuonna villojen ja apartementtojen isännöinti- ja vuokraustoiminnan. Nyt hänellä on parikymmentä vuokrauskohdetta, joiden omistajina on brittejä, ruotsalaisia ja suomalaisia. Hänellä on yksi oma villa. Asiakkaissa on edelleen samoja kuin yli 15 vuotta sitten. Sannamajja järjestää kohteiden siivouksen ja vastaa niiden kunnosta omistajan laskuun. Tapaamispäivän ohjelmaan kuului mm. uuden astianpesukoneen nouto lähikaupungista. Jos kiinnostuit Carvoeirosta, niin tutustu osoitteeseen www.carrsvillas.com Mutta mitä tarkoitti tämän jutun alussa mainittu lisäarvo, ympärivuorokautinen taidenäyttely? Olin ihmetelty, kuinka kadunvarsilla olevat sähkö- ja ties minkä metallisten kaappien arvattavasti ikävänharmaat pinnat on peitetty upeilla maalauksilla. Niiden aihepiiri koostuu eläimistä, merestä, arkielämästä, kukista ja vaikka mistä. Sannamajja tiesi, mistä on kysymys: -Kaksi kaverusta halusi piristää kotikylänsä katukuvaa ja hyödyntää samalla taiteellisia lahjojaan. He menivät esittämään Carvoeiron kyläpäällikölle idean metallikaappien somistamisesta. Päällikkö antoi luvan, ja niinpä kyläläisten ja turistien ihailtavana on tällä hetkellä jo yli 100 upeata teosta.

PS: Carvoeiro ei tarjoa mitään historiallisia monumentteja, mutta lyhyiden bussimatkojen päässä sijaitsevat kiinnostavat, vanhat pikkukaupungit Lagoa ja Silves. Mutta se onkin jo toisen jutun paikka.

Teksti ja kuvat: Sakari Karttunen



Paikallinen luonto on katutaiteilijoiden ensisijainen inspiraation lähde.





Merelliset aiheet muistuttavat Carvoeiron sijainnista Atlantin rannalla.

